

Skuteční liberálové, probud'te se!

- Lidové noviny
- 2 Feb 2019
- ROMAN JOCH ředitel Občanského institutu

FOTO GETTY IMAGES

Jsmetady doma! Uprchlíci a imigranti protestují proti zprísňené přístěhovalecké politice italské vlády. (Řím, 15. prosinec 2018)

Je dobrým zvykem, že není obvyklé, aby text o jakékoli knize spočíval čistě v citování různých jejích pasáží. Přesto si autor těchto řádek tentokrát právě tuto formu dovolí zcela výjimečně nabídnout – a pár osobních poznámek připojí až na úplný závěr. Imám z berlínské čtvrti Neukölln, když v mešitě v roce 2014 povzbuzoval své věřící výkřiky „Zabíjejte sionistické Židy! Vyhubte je do posledního!“

***

Miliardář George Soros podporoval nátlakové skupiny a vydával značné částky na podporu imigrace a otevřených hranic. Nechal vytisknout miliony informačních letáků pro migranty; propagovaly „odboj proti režimu na evropských hranicích“. Maďarský premiér Orbán v roce 2015 charakterizoval Sorose jako aktivistu „ochotného udělat cokoli pro oslabení národního

státu“. Soros potvrdil, že s tím souhlasí a že jím financované aktivistické skupiny o takový cíl usilují. Agentuře Bloomberg napsal, že „podporuje společné evropské hodnoty“ a že „Orbán usiluje o obranu národních hranic, uprchlíky považuje za překážku, my chráníme uprchlíky a za překážku považujeme hranice“. Škoda že jsme se nemohli Sorose zeptat, jak dlouho vydrží evropské hodnoty, má-li mít každý člověk na světě možnost přistěhovat se do Evropy.

***

V létě 2015 ve Ventimiglii na italsko-francouzské hranici byla bandou Súdánců znásilněna aktivistka z organizace „Svět bez hranic“. Kolegové ji přesvědčovali, aby útok neohlásila. Když to udělala, napadli ji, že poškodila ideologii hnutí.

***

Proč je střední Evropa jiná? Politoložka Chantal Delsolová našla odpověď už v 90. letech: „Padesát šťastných poválečných let nám na západě vymazalo z vědomí tragický rozměr života, což se u nich nestalo.“ V Bruselu v převážně muslimských čtvrtích Molenbeek a Schaerbeek devadesát procent žáků oslavuje teroristy.

***

Švédský premiér Reinfeldt pronesl v roce 2006 památnou větu: „Opravdu švédské je jen barbarství, všechno pokrok k nám přichází zvenčí.“ Imigrace muslimů zvyšuje počet antisemitských útoků. Ve městě Malmö je během jednoho roku napaden každý desátý Žid.

Na hudebním festivalu ve Stockholmu v létě 2014 obstoupil gang přistěhovalců převážně afghánského původu několik desítek většinou nezletilých dívek, sexuálně je obtěžoval a některé znásilnil. Místní policie případ zamlčela. V roce 1975 ve Švédsku policie zaznamenala 421 případů znásilnění, v roce 2014 to číslo je 6620 a země je v sexuálně motivovaném násilí na druhém místě na světě za Lesothem.

***

V roce 2016 prokázal dánský průzkum, že největší nebezpečí pro ženy představují Somálci, šestadvacetkrát vyšší než Dánové stejného věku. V roce 1990 představovali neevropští imigranti 3 procenta švédské populace, v roce 2017 už ale činí 14 procent a jejich podíl roste téměř o dva procentní body za rok. Ve třetím největším švédském městě Malmö tvoří neevropští imigranti polovinu obyvatel.

***

Liberálové stále vedou nekonečné diskuse o ženském a homosexuálním hnutí, dokonce i o jakýchsi transgenderových právech, ale přitom podporují import lidí, kteří uvedeným skupinám upírají právo na existenci. Ještě podivnější jsou lidé postižení nenávistí vůči vlastní civilizaci. Rozmlouval jsem v Berlíně s jedním německým intelektuálem a ten mi řekl, že si jeho národ za svůj antisemitismus a předsudky zaslouží být vyměněn.

***

K večeru 27. září 2016 jeden migrant nahlásil německé policii, že viděl v křoví nedaleko azylového střediska u Berlína, jak někdo zneužívá dítě. Tři policisté přijeli včas a zastihli sedmadvacetiletého Pákistánce, jak znásilňuje šestileté irácké děvčátko. Když muže zatýkali, vyběhl z domu jeho rozčilený otec s nožem. Nereagoval na výzvy policajtů, tak ho jeden z nich zastřelil. Novináři pak rozebírali, zda policista jednal přiměřeně.

***

Liberálové by si měli uvědomit, že mezi prvními ohroženými jsou sexuální, náboženské i rasové menšiny. Je velkým paradoxem, že úsilím o liberální imigrační politiku podkopávají liberální společnost.

Lidé konzervativnější se mohou inspirovat Edmundem Burkem, jenž postuloval zásadu, že kultura a společnost nejsou vymožeností jen těch nyní žijících, ale jsou nepsanou smlouvou mezi mrtvými, živými i dosud nenarozenými. V takovém pohledu není právo na nezvratnou změnu společnosti; zděděné dobro má být postoupeno potomkům.

***

Na vrcholu migrační krize německá muslimka syrského původu Lamyia Kaddorová radostně oznámila divákům německé televize, že si nyní budou muset zvykat; typický Němec bude brzy migračního původu jako ona a nebude mít modré oči a světlé vlasy. Snad jenom v zakomplexovaném Německu může výrok o radikální proměně společnosti vzbudit potlesk.

„Evropa páchá sebevraždu. Lépe řečeno, její vlastní představitelé se rozhodli, že ji zavraždí,“ píše Douglas Murray v prvních řádcích knihy Podivná smrt Evropy. Předloni se stala evropským bestsellerem a nyní se do knihkupectví dostal i její český překlad. Murray volí silná slova. Oprávněně?

***

Je načase, aby téma rasismu přestalo být lehkovážně (zne)užíváno. Označit někoho falešně za fašistu by mělo být vážným společenským proviněním – se stejně závažnými důsledky, jaká platí pro fašisty skutečné.

***

Čína, Indie nebo Rusko budou v polovině 21. století vypadat stejně jako nyní, kdežto západní a jižní Evropa se bude podobat zhmotnělé verzi OSN. Tohle ale už nebude Evropa.

***

Vídeňský demografický institut oznámil, že v polovině tohoto století bude mezi mládeží mladší patnácti let většina muslimů. Mezi nejčastějšími jmény novorozenců se už v roce 2016 v Británii na přední příčky vyšvihly všechny varianty jména Mohamed. „Proč by ti Mohamedi nakonec nemohli být právě tak dobrými Angličany a Velšany, jako byli v předchozích generacích Jindřichové a Davidové?“ zaznělo z oficiálních úst.

***

V týdeníku Der Freitag uveřejnil v říjnu 2016 článek osmnáctiletý Syřan Aras Bacho a stěžoval si, že už má plné zuby těch „vzteklych Němců a rasistů“, kteří jej urážejí. „My uprchlíci nechceme žít s vámi v jedné zemi. Máte přece možnost Německo opustit a já myslím, že byste i měli. Když vám neseďme, proč tu vůbec žijete? Najděte si nový domov!“

***

Nemůžeme mít Středoevropanům za zlé jejich realistický pohled na svět. Jistě vědí, že zoufalí obyvatelé Malmö žádají vládu, aby trestala rostoucí počet útočníků na ženy. Jistě mají k dispozici statistické informace o prudkém růstu násilí v Německu a nemají důvod pochybovat o příčině. Nepotřebují polooficiální německé přiznání, že zvýšení počtu brutálních činů mají z devadesáti procent na svědomí přistěhovalci. Kdo by stál o takové nebezpečí, kdo by chtěl s ním žít, kdyby nic takového zatím u něj nebylo?

Adnotata

Loni vyšly v českém překladu dvě knížky dvou autorů s velice podobným názvem i obsahem: James Kirchick napsal Konec Evropy a Douglas Murray Podivnou smrt Evropy. Oba autoři píšou anglicky (Jamie je Američan židovského původu; Douglas je Brit, který se považuje za „křesťanského ateistu“ či „kulturního křesťana“); oba jsou mladí (své knihy napsali jako třicátníci); oba milují Evropu a jsou přesvědčeni, že je ve smrtelném ohrožení. Oba jsou skutečnými liberály čili dnes „neokonzervativci“. Oba jsou mí kamarádi (Jamie osm let, Douglas dvanáct). A oba jsou gayové.

Dnešní „liberálové“ mluví o toleranci, ale jsou to ti nejintolerantnější vůči všem, kdo mají názory jiné. Jsou to ti, kdo hodlají zakázat svobodu projevu o společenských otázkách (pod záminkou boje proti tzv. hate speech) a státní mocí vnucovat lidem, jak se mají chovat. A zároveň jim nevádí do Evropy vpustit extrémně neliberální zástupy.

Když jsem recenzoval Jamieho Konec Evropy (Orientace, 20. října 2018), nepovažoval jsem za nutné zmínit, že je gay. Sexuální orientace člověka nevypovídá nic o platnosti či neplatnosti jeho argumentů a názorů.

Po přečtení Douglasovy Podivné smrti Evropy mi však taková zmínka relevantní přijde. Ze dvou důvodů. Jednak kvůli odbourání stereotypu, podle něhož gay nutně musí být zároveň levicovým aktivistou (nemusí, může si žít svůj soukromý život). A také pro fakt, že příslušník menšiny (sexuální, názorové, rasové, náboženské) umí citlivěji detekovat stav, jenž hrozí drastickým omezením, ba až zničením svobod. A to už ve chvílích, kdy je k němu většina ještě netečná.